

استفاده از عکس ها در تفسیر معنای نمادین و فرهنگی: بازتابی از عکس های انجمن کره ای برای حسابداری دولتی

عزیز گرد^۱، نسرين کرمی^۲

^۱ استادیار حسابداری، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد، رشته حسابداری-آموزش محور، دانشگاه پیام نور واحد غرب تهران، ایران

چکیده

ما بر اساس یک سنت جامعه شناختی استفاده از عکس ها، به عنوان یک روش شناسی، پیشنهاد می کنیم پژوهشگران حسابداری به منظور درک زندگی روزمره نقش پردازان حسابداری، به طور کامل از عکس ها استفاده کنند. در حالیکه بیشتر مطالعات حسابداری بر تصاویر عکاسی در اسناد منتشر شده، مانند گزارشات سالانه شرکت، متمرکز شده است، چندی از نویسندگان، دریافته اند که عکس ها می تواند این امر را روشن نماید که چگونه محصولات مصنوعی^۱ (مصنوعات و آثار) فیزیکی می تواند پیام های نمادین را ارائه دهد. ما عکس های به گرفته شده از انجمن کره ای حسابداری دولتی (KAGA) را به منظور بیان چگونگی استفاده نقش پردازان اجتماعی از محصولات مصنوعی فیزیکی بررسی نمودیم. برای هدایت تجزیه و تحلیل ها، ما بر نظریه بوردیو^۲ تکیه کردیم که نشان می دهد چگونگی محصولات مصنوعی فیزیکی، منعکس کننده اشکال سرمایه است. ما در این مورد به استدلال می پردازیم که استفاده از عکس ها به عنوان یک روش شناسی، بینشی عمیق تر، از معنای فرهنگ و اجتماعی محصولات مصنوعی فیزیکی را به عنوان یک نوع زبان آزاد، برای تفسیر های متعدد توسط نویسندگان و خواننده ارائه می دهد.

واژه های کلیدی: عکس ها، محصولات مصنوعی فیزیکی، بوردیو، مبارزه نمادین، کشور کره.

^۱ مصنوعات ساخته دست بشر.

^۲ Bourdieu.

۱. مقدمه

عملیات جامعه شناختی انجام شده است که عکس های گرفته شده از زندگی روزمره، بینشی در مورد چگونگی اهمیت اجتماعی و فرهنگی به تصویر کشیده شده در آنها، بینشی ارائه می دهد. رولاند بارتز^۱ (۱۹۷۷) از استفاده از روش عکاسی، به عنوان یک ابزار تحقیق اجتماعی دفاع کرد. بوردیو، بولتانسکی، کاستل، چامبوردون و اسنپیر^۲ (۱۹۹۰) در موافقت با او، برای استفاده از عکس ها در سنت فرانسوی که توسط تفکر کلود برنارد^۳ (۱۹۸۴) و کار تجزیه و تحلیل اجتماعی گسترده ماکس وبر^۴ (۱۹۶۸) پشتیبانی شده بود، به بحث پرداختند. در یک سطح عملی، کار عکاسی (روبرت دوزنیو^۵، ۱۹۹۷)، در زندگی روزمره، اواسط دهه ۲۰ فرانسه کشف شد و معنای فرهنگی و نمادین فرانسه، پس از جنگ را شکل داد و به این ترتیب، تلاش برای تولید محصولات مصنوعی اجتماعی و اهمیت آنها را روشن کرد (همیلتون^۶، ۱۹۹۲-۱۹۹۵). بوردیو (۱۹۸۴)، برخی از عکس های دوزنیو را برای نشان دادن محصولات مصنوعی، تلاش و اهمیت مرتبط با ساختار طبقه در فرانسه مورد استفاده قرار داد. این عملیات کار جامعه شناختی، اشاره به این نکته دارد که استفاده از تصاویر عکاسی، به عنوان یک رویکرد روش شناختی، دارای پتانسیل منعکس کننده تلاش مرتبط با خلق و شکل دهی محصولات مصنوعی اجتماعی، به نحوی است که دیگر روش های تحقیق قادر به انجام آن نیستند (بوردیو و همکاران^۷، ۱۹۹۰).

در ادبیات حسابداری، پارکر^۸ (۲۰۰۹) و وارن و پارکر^۹ (۲۰۰۹)، خواستار تعامل بیشتر با عکس ها، به عنوان یک روش تحقیقاتی شدند. وارن و پارکر (۲۰۰۹) یک رویکرد عکسبرداری اتخاذ نمودند، یک روش مصاحبه که خاطرات را از مصاحبه شوندهگان، با استفاده از عکس ها مطرح می کند و برای استفاده عمومی تر، از عکس های گرفته شده توسط نقش پردازان حسابداری^{۱۰}، وارن و پارکر (۲۰۰۹)، به عنوان یک روش قابل قبول برای نفوذ به "دنیای" نقش پردازان حسابداری، به بحث پرداختند (ص ۲۱۸). همچنین پارکر (۲۰۰۹)، پیشنهاد داد که پژوهشگران حسابداری "عکس هایی از مجموعه های سازمانی رسمی" را تجزیه و تحلیل کنند (ص ۱۱۲۲)؛ بنابراین، مطابق با شناخت زودتر اهمیت بالقوه عکاسی در تحقیقات جامعه شناختی، ما برای پژوهشگران حسابداری، به منظور دست آوردن عکس های گرفته شده و ذخیره شده توسط نقش پردازان حسابداری سازمانی، به عنوان اهداف تحقیق و برای درک دنیای روزمره آنها، فرصتی یافتیم.

به عنوان یک روش تحقیق، بهره مندی بزرگتر از منابع عکاسی، نشان دهنده گسترش منطقی فراخوانی تحقیقات بیشتر، در زمینه حسابداری و زندگی روزمره حسابداران است (جیکل^{۱۱}، ۲۰۰۹؛ داوی^{۱۲}، ۲۰۰۰؛ هاپوود^{۱۳}، ۱۹۹۴) و بهره مندی در تجزیه و تحلیل عکس ها، به عنوان اهداف تحقیق، در این جریان از تحقیق حسابداری بوده است. با این حال، تلاش اندکی برای استفاده از این روش شناسی (بوردیو و همکاران، ۱۹۹۰) برای کشف معنای نمادین از محصولات مصنوعی روزمره صورت گرفته است. دیویسون (۲۰۰۴)^{۱۴}، به طور ویژه، عکس هایی از آثار هنری روزمره را در گزارش های منتشر شده سالانه شرکت (در

¹ Roland Barthes, 1977.

² Bourdieu, Boltanski, Castel, Chamboredon, and Schnapper, 1990.

³ Claude Bernard, 1984.

⁴ Max Weber, 1968.

⁵ Robert Doisneau, 1997.

⁶ Hamilton, 1992, 1995.

⁷ Bourdieu et al, 1990.

⁸ Parker, 2009.

⁹ Warren and Parker, 2009.

^{۱۰} ما از «نقش پردازان حسابداری» به جای «حسابدار» استفاده می کنیم (در حقیقت مقصود از بازیگر و نقش پرداز حسابداری، اعضای مشغول در این زمینه می باشد)، زیرا تلاش ما بر آن است که نه تنها حسابداران شخصی، بلکه نقش پردازان سازمانی، مانند انجمن حرفه ای و همچنین نقش پردازان فردی، به غیر از تمرین محاسبات، مانند دانشگاهیان که در حسابداری مشغول به کار بودند را، این تعریف در برگیرد.

¹¹ Jeacle, 2009.

¹² Davie, 2000.

¹³ Hopwood, 1994.

¹⁴ Davison, 2004.

تاثیر محصولات مصنوعی) مورد بررسی قرار داد. او اینگونه استدلال کرد که راه پله ها، محصولات مصنوعی فیزیکی را در گزارشات سالانه، به تصویر کشیده است و یک تصویر افسانه ای از پیشرفت ها، صعود و افزایش را نشان می دهد و بنابراین عکس های راه پله ها، این پیام نمادین را به کاربران ارائه کرده است.

اخیراً هاین^۱ (۲۰۱۳)، از عکس های تقویم ها (نوع دیگری از محصولات مصنوعی)، در یک شرکت حسابداری استفاده کرد و این امر به منظور بررسی فرهنگ جنسیتی در حرفه حسابداری بود. او اینگونه استدلال می کند که تصویر عیان شده از نظر جنسی در تقویم های نمادین، سلطه مردانه را پدیدار می نماید و بدین وسیله زنان حسابدار را به حاشیه می راند. همچنین کار او نشان داد که آثار روزمره، نه تنها نقش کارکردی (وظیفه ای) ایفا می کنند، از قبیل تاریخ های اطلاع رسانی، بلکه همچنین یک نقش نمادین فرهنگی ارائه می دهد که ساختارهای سلطه گر موجود را تقویت می نماید.

ارزش بالقوه عکس ها، به عنوان اهداف تحقیق، برای درک این امر که چگونه نقش پردازان حسابداری، به طور خواسته و یا ناخواسته، معنای نمادین را از طریق گردآوری محصولات مصنوعی فیزیکی به دیگران انتقال می دهند، مورد توجه داویسون (۲۰۰۴) و هاینس (۲۰۱۳) قرار گرفته است. برای نشان دادن نحوه استفاده از عکس ها، برای درک معنای نمادین شکل گرفته و متداول شده، ما عکس هایی که از محصولات مصنوعی فیزیکی توسط KAGA گرفته شده است را ارائه نمودیم و سپس در وب سایت بایگانی کردیم. به خصوص اینکه ما به دنبال کشف اهمیت نمادین و فرهنگی عکس هایی از بنر، پرچم ملی و طرح های گل در رویدادهای KAGA، هستیم و این امر به منظور دست یابی به بینش های عمیق تر در مورد استراتژی های طراحی گسترش یافته، توسط نقش پردازان حسابداری و در نهایت ارائه دهنده حضور (از طریق آنچه که در عکس ها قابل رویت است) و عدم حضور (از طریق آنچه که از چارچوب عکس ها جا مانده است) می باشد.

ما بر مفهوم چارچوب های عینی سازی شده از سرمایه توسط بوردیو، بعنوان یک چارچوب نظری (بوردیو^۲، ۱۹۸۴، ۱۹۸۶) اتکا کردیم تا چگونگی ارائه معنای نمادین، توسط نقش پردازان حسابداری و با استفاده از محصولات مصنوعی فیزیکی در زندگی روزمره آنان را درک نماییم. بوردیو (۱۹۸۴، ۱۹۹۱)، نقش پردازان اجتماعی را که از طریق مبارزات نمادین، با گردآوری و گسترش انواع سرمایه (سرمایه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی)، به تمایز خود از دیگران می پردازند و این امر را که معنای نمادین، به صورت ملموس ارائه می شود، مورد بحث قرار داده است. (بوردیو، ۱۹۸۴، ۱۹۸۶) از این منظر، هم تنظیم و هم ساخت محصولات مصنوعی فیزیکی، برای ارائه یک بینش، نسبت به استراتژی های نمادین نقش پردازان حسابداری در زندگی روزمره آنها، دارای پتانسیل هستند.

ما در بخش های بعدی، ادبیات حسابداری مرتبط با عکس ها را مرور نمودیم و نظریه بوردیوسین^۳ از اشکال ارائه شده سرمایه، در مبارزات نمادین را تفسیر کرده و نحوه جمع آوری هر نوع داده را بررسی کردیم. در بخش پنجم، ما معنای نمادین بنر ها، پرچم های ملی و گل های عکاسی شده توسط KAGA را منعکس نمودیم و سودمندی عکس ها را به عنوان یک ابزار سه گانه مورد بررسی قرار دادیم. در بخش نهایی، یافته ها و نتیجه گیری را ارائه نمودیم.

۲. خلاصه ای از ادبیات حسابداری عکس ها.

هاینس (۲۰۱۳) پیشنهاد کرد که محصولات مصنوعی فیزیکی (و عکسهای آنها) هر دو، زندگی روزمره نقش پردازان حسابداری را منعکس کرده و آنها را می سازد. در حالیکه کار در مورد نقش محصولات مصنوعی فیزیکی در ادبیات حسابداری مشترک با هاینس (۲۰۱۳) محدود شده است، قسمتی از کار، عکس ها را بررسی می کند تا درکی از چگونگی ارائه شدن و ساخته شدن حسابداری و نقش پردازان حسابداری صورت گیرد. تعامل زود هنگام عکس ها در ادبیات حسابداری، متمرکز بر "نقش ارائه

¹ Haynes, 2013.

² Bourdieu, 1984, 1986.

³ Bourdieusian.

دهنده مجدد، سازنده و ایدئولوژیک تصاویر در گزارش های سالانه^۱ است (پرستون، رایت و یانگ^۱، ۱۹۹۶، ص ۱۱۳). پرستون و همکاران^۲ (۱۹۹۶) اینگونه استدلال کردند که عکس ها، نه تنها پیام های مورد نظر شرکت را ارائه می دهد، بلکه قدرت نمادین را برای ایجاد انواع مختلفی از ذهنیت ها و واقعیت های انسانی نیز ارائه می دهد. از این منظر، روشن است که نقش عکس ها محدود به ارائه واقعیت های عملکردی نیست. این مفاهیم توسط گراوز، فلشر و جوردن^۳ (۱۹۹۶)، بیشتر توسعه و پیشرفت داده شد و توسط پرستون و یانگ^۴ (۲۰۰۰)، برای نقش عکس ها و دیگر تصاویر بصری، در گزارش های سالیانه شرکت آمریکایی، به ترتیب در ساخت ادعاهای حقیقی و بیان آنها بحث نمود.

در اکتشاف دیویسون^۵ (۲۰۰۲، ۲۰۰۴، ۲۰۱۰)، موضوعات و مسائل مشابه، در استفاده از عکس ها در گزارش های سالیانه شرکت هایی مانند آکسفام^۶ و ویرجین^۷ نیز مشهود است. دیویسون^۸ (۲۰۰۴)، پیام های نمادین منتقل شده توسط عکس های محصولات مصنوعی فیزیکی، مانند راه پله ها را به عنوان تصویری از صعود و ارتقاء ارائه کرد که نشان داد عکس های محصولات مصنوعی فیزیکی، یک فرهنگ خاص یا پیام نمادین ارائه می دهد. دیویسون^۹ (۲۰۱۰)، با توجه به مفاهیم بورديو، در مورد سرمایه اجتماعی و فرهنگی، این زمینه از قدرت نمادین منحصربفرد تصاویر را، با توضیح اهمیت و معنای پرتله های عکاسی ریچارد برانسون^{۱۰}، رهبر ویرجین، به عنوان یک اثر هنری توسعه بیشتر داد. این مطالعات نشان می دهد که عکس ها، نه تنها واقعیت را منعکس می کنند، بلکه می توانند به عنوان ابزاری برای تحقق معانی نمادین استفاده شوند که توسط بینندگان رمزگشایی شوند.

در متن های آسیایی، کورتیس^۹ (۲۰۰۴) و کاسیریکان^{۱۰} (۲۰۱۱)، تصاویر بصری را در گزارش های سالیانه شرکت های هنگ کنگ^{۱۱} و تایلند^{۱۲}، بترتیب بررسی کردند. در حالی که کورتیس (۲۰۰۴)، استفاده از رنگ در تصاویر بصری را چه بصورت مطلوب یا نامطلوب، وابسته به پیام یافت، کاسیریکان (۲۰۱۱) استدلال کرد که عکس ها در گزارش های سالیانه تایوان، نه تنها منعکس کننده، بلکه تقویت کننده نقش های سنتی جنسیت زن-مرد است. به طور خلاصه، این مطالعات نشان می دهد که عکس ها در گزارش های سالیانه، می تواند قدرت نمادین برای ساختن و همچنین بازتاب زندگی روزمره نقش پردازان اجتماعی در زمینه های مختلف فرهنگی را داشته باشد.

این مجموعه از ادبیات، تشکیل دهنده یک وضعیت سخت است که نه تنها بر متن و اعداد تمرکز می کند، بلکه همچنین بر بررسی نقش عکس ها در گزارش های سالیانه، به عنوان راهی برای درک "فرهنگ، مردم و جامعه ای که آنها را ایجاد کرده است" می پردازد (وارن^{۱۳}، ۲۰۰۵، ص. ۸۶۳). با این حال، تنها تعداد کمی از تحقیقات حسابداری، فراتر از استفاده از تصاویر عکاسی در گزارش های سالیانه منتشر شده گام برداشته اند. بعنوان مثال هراسکی^{۱۴} (۲۰۱۲)، استفاده از نمودارها و عکس ها را در پایداری گزارش ها تحقیق کرد و متوجه شد که شرکت های مبتنی بر-پایداری، بر عکس های موجود در گزارش های خود، نسبت به سایر شرکت ها، کمتر اعتماد می کنند. بالدوینسدوتیر، برنز، نورکلیت و اسکاپنز^{۱۵} (۲۰۰۹)، به منظور شرح

¹ Preston, Wright & Young, 1996, p. 113.

² Preston et al, 1996.

³ Graves, Flesher, and Jordan, 1996.

⁴ Preston and Young, 2000.

⁵ Davison's, 2002, 2004, 2010.

⁶ Oxfam

⁷ Virgin

⁸ Richard Branson

⁹ Courtis, 2004.

¹⁰ Kuasirikun, 2011.

¹¹ Hong Kong

¹² Thai

¹³ Warren, 2005, p.863.

¹⁴ Hrasaky, 2012.

¹⁵ Baldvinsdottir, Burns, Norreklit, and Scapens 2009.

تحولات نمادین و فرهنگی در نحوه ارائه حسابداران، بر عکس های حسابداران که در تبلیغات نرم افزار حسابداری در نشریه CIMA (موسسه معتبر مدیریت حسابداران) نمایش داده شده است، متمرکز شدند. هاناکا (۲۰۰۵)^۱، نمادها و نشانه های بصری منعکس شده در عکس های بروشورهای استخدام فارغ التحصیلان در PWC (Price Waterhouse- Coopers) را از منظر زیبایی شناختی تحلیل کرد.

اخیراً، پیکارد، دوروچر و گندرون^۲ (۲۰۱۴)، اینکه چگونه نمایش عکاسی حسابداران در بروشورهای تبلیغاتی شرکت های حسابداری تغییر کرده است را پیگیری نمود. به طور خلاصه، این قسمت از کار، فراتر از گزارشات سالیانه شرکت ها، علاقه فزاینده ای نسبت به کاوش در مورد چگونگی استفاده از تصویر عکس طرح شده و نمایش درک تصاویر حسابداری و حسابداران نشان داده است؛ بنابراین، اهمیت حرفه حسابداری در طول زمان شکل گرفته است.

با توجه به قسمت رو به رشد کار عکس ها در گزارش های سالیانه و دیگر مدارک منتشر شده، ما توانایی عکس ها را در ارائه و ایجاد درک و فهم نقش پردازان حسابداری شناسایی می نماییم. با این حال، مطالعه استفاده از عکس، فراتر از آنهایی که به طور خاص برای انتشار و نمایشگاه گرفته شده اند، کمیاب بوده است^۳؛ بنابراین، ما برای امکان پیروی از هدایت سنت جامعه شناختی بارترز^۴ (۱۹۷۷) و بوردیو و همکاران (۱۹۹۰) بحث می نماییم و فراتر از تمرکز موجود بر روی عکس های منتشر شده، بیشتر برای بررسی شکل گیری معنی و اهمیت توسط نقش پردازان حسابداری از طریق تصاویر عکاسی می رویم.

۳. نظریه بورودیوس

در تحقیقات حسابداری، ابزارهای نظری بورودیو، به منظور درک چگونگی درگیر شدن حسابداری در شکل گیری معنا و اهمیت زندگی روزمره نقش پردازان حسابداری مانند ادیان (جیکوبز^۵، ۲۰۱۱)، ورزش ها (کوپر و جوهانسون^۶، ۲۰۱۲) و موسیقی های های محبوب (جیکوبز و وانس، ۲۰۱۲)، بکار گرفته شده است.

زمینه و سرمایه، متداول ترین مفاهیم نظری بورودیوسین بکار گرفته شده، در ادبیات حسابداری است (مالسچ، گندرون و گرازینی^۷، ۲۰۱۱). در حالیکه مفهوم اشکال قابل رویت سرمایه، به طور عمده نادیده گرفته شده است. دیدگاه بورودیو در مورد اهمیت اجتماعی عکس ها نیز، به طور گسترده ای در خارج از سنت تجزیه و تحلیل و تفکر اجتماعی فرانسه (بورودیو و همکاران، ۱۹۹۰) نادیده گرفته شده است و در ادبیات حسابداری تنها اندکی تایید شده است. برای پر کردن این شکاف در پذیرش نظریه بورودیوسین در ادبیات حسابداری، ما بر مبنای مفهوم اشکال قابل رویت سرمایه بورودیو، اتکا نمودیم تا چگونگی استفاده نقش پردازان حسابداری، از محصولات مصنوعی فیزیکی را درک نماییم، همانطور که در عکس های گرفته شده توسط خود نقش پردازان حسابداری نشان داده شده است و ما به دنبال بررسی این امر هستیم که چگونه این عکس ها، در مبارزات اجتماعی و سازمانی گسترش یافته اند (بورودیو و همکاران، ۱۹۹۰؛ بورودیو، ۱۹۹۱).

در چارچوب نظری بورودیو، نقش پردازان اجتماعی تلاش می کنند که با تجهیز و گسترش منابع خود که سرمایه بورودیو نامیده می شود، بیشتر به موضع گیری های غالب خود در یک زمینه دست یابند (بورودیو و واکوانت^۸، ۱۹۹۲). زمینه حسابداری، از

^۱ Hancock, 2005.

^۲ Picard, Durocher, and Gendron, 2014.

^۳ در حالیکه واکر (۲۰۱۵)، عکس های بسیاری از کشاورزان ایالات متحده، از جمله موارد ثبت شده نگهداری در میزهای آشپزخانه با لباس های کار را کشف کرد و استدلال کرد که حسابداری، زندگی روستایی روزمره را تحت تأثیر قرار داده است، این عکس ها در ابتدا توسط اداره کشاورزی ایالات متحده، برای نشر و نمایش، گرفته شده بود.

^۴ Barthes, 1977.

^۵ Jacobs, 2011.

^۶ Cooper & Johnston, 2012.

^۷ Malsch, Gendron, & Grazzini, 2011.

^۸ Bourdieu & Wacquant, 1992.

دیدگاه نظری، می تواند به عنوان عرصه ای شناخته شود که نقش پردازان حسابداری، مانند حسابداران/حسابرسان شخصی و شرکت های حسابداری، از طریق تجهیز و گسترش منابع خود، برای موفقیت، تلاش می نمایند.

گونه های متعددی از سرمایه وجود دارد، مانند سرمایه های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و نمادین (بورديو، ۱۹۸۶، بورديو و واکوانت، ۱۹۹۲). در حالیکه پول سرمایه اقتصادی متداول در اکثر زمینه ها است، شبکه اجتماعی و ارتباطات حسابداران، از طریق سازمان های حرفه ای خود و دانش حسابداری/حسابرسی آنها، می تواند بترتیب به عنوان سرمایه اجتماعی و سرمایه فرهنگی در حوزه حسابداری در نظر گرفته شود.

تمامی انواع سرمایه، زمانیکه توسط دیگر نقش پردازان در یک زمینه خاص "به عنوان مشروع، درک شده و به رسمیت شناخته شود"، به حالت نمادین تبدیل می شود (بورديو، ۱۹۸۵). در زمینه حسابداری، مدارک CPA/CA سرمایه نمادین قوی محسوب می شود، زیرا مدارک دارندگان دانش به راحتی توسط سایر نقش پردازان به عنوان مشروعیت شناخته می شوند، بنابراین یک حسابدار/حسابرس، احتمالاً گواهی نامه های قاب گرفته خود را در پیروی از برتری و قانونی بودن، در دیوار اداری خود آویزان می کند. اینچنین عینی سازی از سرمایه نمادین، به عنوان گواهی نامه های تنظیم شده از مدارک CPA/CA، می تواند از طریق استفاده از عکس ها اثبات شود (بورديو، ۱۹۸۴، بورديو و همکاران، ۱۹۹۰).

بورديو عکس ها را به عنوان یک روش تحقیق کلیدی به منظور بررسی چگونگی استفاده نقش پردازان اجتماعی از محصولات مصنوعی فیزیکی برای متمایز ساختن خودشان از دیگران، پیشنهاد می دهد (بورديو، ۱۹۸۴، ۱۹۸۶، بورديو و همکاران، ۱۹۹۰).

به ویژه، بورديو (۱۹۸۴) از عکس های بسیاری استفاده کرد تا نشان دهد که چگونه نقش پردازان فرانسوی از طبقات مختلف اجتماعی، با استفاده از محصولات مصنوعی فیزیکی، به عنوان اشکال ارائه شده سرمایه، خود را متمایز می نمایند. به عنوان مثال، طبقه اجتماعی یک مرد فرانسوی با لباس هایش، کت شلوار و کراوات و یا لباس کار لکه دار و اشکال ارائه شده سرمایه اقتصادی متمایز می شد.

عملکرد شکل ارائه شده سرمایه، اجازه می دهد که دیگران تفاوت را مشاهده نمایند، به این ترتیب، بورديو (۱۹۹۸) آن را "چشم انداز تقسیم" نامیده است. یک مرد در لباس کار لکه دار، تفاوت میان خود و دیگری را در کت و شلوار و کراوات درک می کند و اینگونه قدرت و/یا ثروت دومی توسط اولی به رسمیت شناخته خواهد شد. بورديو (۱۹۸۴) اینگونه استدلال کرد که نقش پردازان، از اشکال ارائه شده سرمایه، برای تفاوت گذاری خود از دیگران، در پیروی از به رسمیت شناختن مشروعیت، قدرت و مقام استفاده می کنند که به عنوان «مبارزه نمادین» نامگذاری شده است، بطوریکه دیگران بدون حصول سوالات بیشتر، در یک حوزه خاص و فضای اجتماعی که "خشونت نمادین" نامگذاری شده است، (بورديو، ۱۹۹۱)، تسلط خود را به دست آورند؛ بنابراین، ما استدلال می کنیم که عکس های محصولات مصنوعی فیزیکی، توانایی ارائه بینش های قابل توجه در استراتژی های نمادین موقعیت در یک زمینه خاص را دارا هستند.

۴. زمینه و اهداف تحقیق

ما عکس هایی از محصولات مصنوعی فیزیکی که اعضای KAGA گرفته اند و در وب سایت خود (<http://www.kaga21.or.kr>) بایگانی کرده اند را، با اجازه KAGA، مورد بررسی قرار دادیم. KAGA یک انجمن شکل گرفته در سال ۲۰۰۲، در واکنش به تصمیم کره، برای تصویب حسابداری تعهدی، در دولت های مرکزی، استانی و محلی بود. قبل از تصویب حسابداری تعهدی توسط دولت های محلی و استانی در سال ۲۰۰۷ و توسط دولت مرکزی در سال ۲۰۱۱، حسابداری نقدی توسط کارمندان دولتی انجام شده بود و بنابراین حسابداری بخش دولتی مستقل از حوزه خدمات دولتی نبود. با این حال، تصمیم به تصویب حسابداری تعهدی، در اواخر دهه ۱۹۹۰، باعث شد حسابداران و دانشگاهیان علاقه مند به

حسابداری بخش عمومی، هدایت شوند. در میان نقش پردازان اجتماعی، اساتید دانشگاه بیشتر نمایان بودند. کره ای ها تحصیلات عالی بالایی بدست آوردند، بطوریکه باعث شد استادان دانشگاه نسبت به دیگر نقش پردازان در جامعه کره ای احترام بیشتری به دست آورند؛ بنابراین، از زمان تشکیل KAGA، ریاست های آن، مجموعه ای از اساتید قدرتمند دانشگاهی بوده اند.

شایان ذکر است که زمینه حسابداری بخش دولتی به زمینه حسابداری کره مرتبط نیست. نقش پردازان کلیدی سازمانی، مانند KICPA، تنها بخش حرفه ای شرکت های حسابداری بزرگ و حسابداران واجد شرایط بودند که عمدتاً در بخش خصوصی فعالیت داشتند و دخالت آنها در بخش حسابداری دولتی محدود شده بود. مرکز استاندارد های ملی حسابداری، در سال ۲۰۱۰ در KICPA تاسیس شد تا به دولت مرکزی کمک نماید تا عملیات حسابداری تعهدی را انجام دهد. در حالیکه وزارت استراتژی و دارایی، پروژه اجرای حسابداری تعهدی را در دولت مرکزی، به مرکز استانداردهای حسابداری ملی محول نمود، وزارت اداره و امنیت ملی، با KAGA همکاری نمود تا به دولت های محلی و استانی کمک نماید. ما نسبت به مرکز استانداردهای حسابداری ملی، KAGA را به عنوان نماینده ای از زمینه حسابداری بخش عمومی، بیشتر مورد ارزیابی قرار دادیم و در سال ۲۰۱۴، به دلیل تاریخ طولانی تر، استقلال و تعهد منحصر بفرد نسبت به حسابداری بخش دولتی، بخش-سازمانی موسسه کره ای مالی دولتی، به یک موسسه تحقیقاتی با بودجه دولتی تبدیل شد.

انتخاب ما، به عنوان اهداف تحقیق در پاسخ به دعوت های KAGA نسبت به کنفرانس های آن (به طور معمول بهار، تابستان، پاییز و زمستان) از عکس های KAGA بود که KAGA عکسبرداری نموده بود. این عکس ها می تواند به عنوان نمونه ای از عکاسی، به معنای توصیف شده، توسط پارکر (۲۰۰۹) و وارن و پارکر (۲۰۰۹) در نظر گرفته شود. یکی دیگر از مزایای استفاده از عکس های KAGA، برگرفته از این واقعیت است که آنها، به ترتیب زمان سفارش در وب سایت KAGA، آرشیو شده اند و بنابراین ما قادر به پاسخگویی نسبت به درخواست پارکر (۲۰۰۹) بودیم، او پیشنهاد کرد که محققان حسابداری، عکس هایی که "دوره های زمانی مشخص، گرایشات و الگوهای تغییر در طول زمان" را نمایان می سازند، مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرد (ص. ۱۱۲۲). از طریق اکتشافات دوره های زمانی، ما گرایشات و الگوهای موجود در ارتباطات KAGA و شبکه ها (سرمایه اجتماعی) و سرمایه گذاری (سرمایه اقتصادی) را در طول زمان بنا نهادیم. این عکس ها، حداقل تا حدودی، "نمایان شدند"، در نتیجه، به طور واقعی، نمایانگر عدم تاثیر زندگی روزمره اعضای KAGA نیستند. با این حال، همچنان عکس ها، اهداف مورد علاقه تحقیق بودند، چرا که آنها فقط برای نشریه (و منتشر شدن) نبودند، بلکه برای نگهداری اهداف ثبت شده بودند، به این ترتیب، «تجارب روزمره زندگی» افراد شرکت کننده در این رویدادها طراحی و نشان داده شد (واکر، ۲۰۱۵، ص ۱۶۸۴)^۱؛ بنابراین، ما اینگونه استدلال خواهیم کرد که عکس های KAGA، اهداف تحقیقاتی هستند که نسبت به استراتژی های نقش پردازان حسابداری در ایجاد و شکل گیری اهمیت در آن رویدادها، یک بینش ارائه می دهند. با این حال، همچنان مهم است که عکس ها، از دیدگاه فرهنگی و سازمانی نقش پردازانی که پاسخ دهندگان محصولات مصنوعی ارائه شده اند، خواننده شود. علاوه بر عکس ها، ما مدارک نوشته شده مرتبط، مانند خبرنامه های KAGA و دعوت نامه های کنفرانس KAGA را جمع آوری نمودیم.

ما همچنین، CV^۲ های بطور عموم در دسترس را از رهبران کلیدی KAGA، به منظور درک این امر که چگونه آنها به طور اجتماعی، با دیگر نقش پردازان، از طریق تحصیلات، مسیرهای شغلی و موقعیت هایشان در این زمینه، ارتباط داشتند، جمع آوری نمودیم. داده های مستند برای کمک به گسترش و توسعه درک ما، از مبارزات اجتماعی و نمادین و شکل دهی معنا، در حوزه حسابداری بخش عمومی سودمند بود که لزوماً از خواندن ساده عکس ها مشهود نیست.

^۱ Walker, 2015, p. 1684.

^۲ تاریخچه برنامه آموزشی. curriculum vitae

۵. استفاده از عکس ها برای درک اهمیت محصولات مصنوعی فیزیکی.

در این بخش، ما بر نظریهٔ بورديو اتکا نمودیم تا عکس هایی را که از لحاظ تاریخی در وب سایت KAGA آرشیو شده اند، بررسی نماییم. به ویژه اینکه چگونه این عکس ها، می توانند درک و رمزگشایی شوند و چگونه تفسیر (به طور بالقوه قابل اعتراض) چنین عکس هایی می تواند تحقیقات ما را بیان نماید.

۵.۱ کنفرانس افتتاحیه

اولین رویداد عکسبرداری شده KAGA، در تصویر ۱ نشان داده شده است. این عکس از منظر حضار، طراحی شده است و شامل پرچم، صحنه مراسم، حضار و تاج گل در سمت راست است. از دید حضار، بنر نشان می دهد که افتتاحیه KAGA، در دانشگاه آزاد کره شمالی در تاریخ ۲۹ آگوست سال ۲۰۰۲ برگزار شد و بنابراین این بنر، یک منبع داده تناوبی مناسب، برای اسناد چاپ شده، به جهت تحقیقات مبتنی بر تاریخ به مفهوم توصیف شده توسط پارکر (۲۰۰۹، ص ۱۱۲۱) را ایجاد می نماید.

با این حال، این عکس بینش های بالقوه ی بیشتری را نسبت به تنها ثبت سابقه یک رویداد نشان می دهد و همچنین نشان دهنده چندین عنصر رمز گذاری شده فرهنگی و اجتماعی است که می تواند به شیوه های متفاوت، با توجه به دانش بینندگان از فرهنگ و جامعه (بارتر^۱، ۱۹۷۷) تفسیر شود. از دیدگاه تحلیلی، ترکیب هیات^۲، جالب و قابل توجه بود، بنابراین مقصود KAGA در ایجاد این عکس نمایش داده شد. آنها متشکل از شش استاد و یکی از حسابرسان ارشد دولتی بودند که دارای دکترای از دانشگاه های معتبر کره ای یا دانشگاه های ایالت متحده و یا مدرک حرفه ای (KICPA یا AICPA) بودند. این ترکیب اعضای هیات و سرمایه نمادین آنها به اندازه کافی قوی بود تا KAGA را به عنوان یک گروه متخصص از ابتدای کار، بیان نماید.

شکل ۱. کنفرانس افتتاحیه ۲۰۰۲ (منبع: ©KAGA, <http://www.kaga21.or.kr/>) با استفاده از مجوز.

دسترسی در تاریخ ۱۱ فوریه ۲۰۱۴

برگزار کننده اصلی این رویداد مردی بود که در سمت نزدیک به تاج های گل نشسته بود و بعدها رئیس KAGA شد. او از سال ۱۹۸۵، استاد دانشگاه میزبان بوده است و معاون رئیس دانشگاه را به سخنرانی خوش آمد گویی برای این رویداد دعوت کرده است. این امر نشان می دهد که رئیس آینده، دانشگاه را با استفاده از سرمایه اجتماعی خود (او بیش از ۱۷ سال در

^۱ Barthes, 1977.

^۲ به دلیل عدم در دست داشتن اجازه اخلاقی برای ارائه این افراد یا انتشار تصویر آنها در این مقاله، ما چهره ها را پنهان نمودیم.

دانشگاه بوده است)، برای برگزاری افتتاحیه کنفرانس KAGA، بسیج کرده است. به همین ترتیب، این رویداد مشروعیت او را در دانشگاه و KAGA افزایش داد.

عناصر نمادین در عکس و گسترش سرمایه نمادین تنها با درک عمیق فرهنگ کره ای در ارتباط با اهمیت گل ها در عکس می تواند رمزگشایی شود. گل ها بخش مهمی از زندگی روزمره در جامعه کره ای هستند. کره ای ها، گل ها را برای تجلیل گرفتن و یا مراسم یادبود ارسال می کنند، دریافت می دارند و تنظیم می نمایند. با این حال، گل ها نقشی فراتر از تجلیل از یک رویداد خاص و آراستن یک مکان خاص را ایفا می نمایند. به طور معمول، عکس ها در گزارش های سالیانه شرکت، هم واقعیت را خلق می نماید و هم نشان دهنده این امر است که گل ها، ارتباطات، شبکه ها و روابط با دیگر نقش پردازان اصلی اجتماعی را هم ایجاد می نمایند و هم منعکس می نمایند. از این منظر، روبان ها باید بیشتر از گل ها مورد بررسی قرار گیرد، زیرا آنها رویدادها و فرستندگان را نشان می دهد، در نتیجه بازتاب شبکه ها و پشتیبانی های متقابل است؛ بنابراین گل ها و روبان ها را به عنوان اشکال ارائه شده سرمایه اجتماعی که ارتباطات بین فرستندگان و گیرندگان را ساخته و نشان می دهد، می توان در نظر گرفت و بدین ترتیب نقش پردازان اجتماعی برای شناخت و مشروعیت در مبارزات نمادین قرار می گیرند (بورديو، ۱۹۸۶).

شکل ۲. کنفرانس بهار سال ۲۰۱۱ (فضای خارجی) (منبع: ©KAGA, <http://www.kaga21.or.kr/> استفاده شده با مجوز، دسترسی در تاریخ ۱ سپتامبر ۲۰۱۴)

این دانش متنی توضیح می دهد که چرا نقش پردازان حسابداری در ارتباط با شکل گیری و رشد KAGA، نسبت به گرفتن و بایگانی عکس ها، بسیار علاقه مند بودند که به وضوح چیدمان های والا و برجسته گل را نمایان ساخت. این تمرین به طور آشکار، توسط چیدمان گل های عکاسی شده، در کنفرانس بهار سال ۲۰۱۱، در شکل ۲ و ۳ نشان داده شده است. این عکس ها هم طبیعت تاج های گل و هم خوانا بودن روبان ها را نشان می دهد که اشاره بر فرستنده های گل دارد. این تاج های گل، از سمت راست، توسط معاون رئیس دانشگاه میزبان، فارغ التحصیلان دکترا وابسته به بخش حسابداری/مالیاتی در دانشگاه و یک شرکت انتشارات در شکل ۲ و انجمن حسابداری بین المللی کره ای و یک نهاد دولتی در شکل ۳ ارائه شدند. ثبت این عکس ها از گل ها و روبان ها، شخصیت نقش پردازان انسانی نیست، بلکه نشان می دهد ساخت و نمایش ارتباط متقابل بین KAGA و دیگر نقش پردازان اجتماعی را می توان با مطالعه چیدمان های گل متوجه شد.

شکل ۳: محل برگزاری کنفرانس بهار سال ۲۰۱۱ (فضای داخل) (منبع: <http://www.kaga21.or.kr/>)

©KAGA. استفاده شده با مجوز. دسترسی در تاریخ ۱ سپتامبر ۲۰۱۴

بررسی دو تاج گل و روبان روی آنها در شکل ۱، نشان می دهد که مورد سمت چپ، بیشتر خوانا و قابل توجه بود. روبان به حضار اطلاع می دهد که تاج گل توسط Sungto، برای جشن شروع رسمی KAGA فرستاده شده است. Sungto یک شرکت حسابداری کوچک بود که در سال ۲۰۰۰، متشکل از تنها ۱۷ CPA ایجاد شد، زمانی که KAGA، تاسیس شده بود (کیسپا، ۲۰۰۲)^۱، تعداد تاج گل های ایستاده که توسط یک شرکت حسابداری کوچک فرستاده شد، با وجود حضور اعضای قدرتمند هیات، در زمینه گسترده حسابداری، موقعیت ضعیف KAGA را نشان می دهد. عدم وجود تاج گل از دیگر نقش پردازان قابل توجه و اصلی در حوزه حسابداری، مانند KICPA و شرکت های بزرگ حسابداری و حضور تاج گل Sungto نشان می دهد در حالیکه نقش پردازان اصلی حسابداری، علاقه کمی به تشکیلات KAGA دارند، هم شرکت KAGA و هم شرکت Sungto، برای ایجاد و ارتقا روابط متقابل خود، در تلاش بودند. مبتکران KAGA و حسابداران Sungto، از قبل با یکدیگر رابطه برقرار کرده بودند چرا که هر دو پیشتر، در یک پروژه آزمایشی حسابداری تعهدی، در یک شورای محلی (آهن، جیکوبز، لیم و مون، ۲۰۱۴)^۲ شرکت کرده بودند. در حالیکه این ارتباط با ارسال، دریافت و نمایش گل ها، نمایان شد، این تمرین، سرمایه های اجتماعی متقابل را، بیشتر تقویت نمود. به عنوان یک شرکت کننده در مراسم افتتاحیه، ستایش Sungto از تشکیلات KAGA و قدردانی KAGA از حمایت Sungto تایید خواهد شد.

Sungto، با وجود اندازه کوچکش، پس از آن توانست اعتبار خود را به عنوان یک کارشناس حسابداری بخش دولتی توسعه دهد و در سال ۲۰۱۲، برای دریافت تقدیرنامه رسمی از ریاست جمهوری کره جنوبی در به رسمیت شناختن همکاری خود در حسابداری دولتی، امر توسعه نیز، ادامه یافت. در حالیکه Sungto، حسابدارانی که دارای درجه تخصص حسابداری بخش دولتی بودند را استخدام نمود و در پروژه های حسابداری تعهدی در دولت های مرکزی، استانی و محلی مشارکت داشت، همکاری نزدیک او با KAGA و توسعه دقیق و گسترش سرمایه نمادین او بود (مانند تاج گل) که نقش مهمی در تسهیل شهرت Sungto داشت. از این دیدگاه، تاج گل ها در این موقعیت، به عنوان شکل ارائه شده ای از سرمایه اجتماعی می توانند پذیرفته شوند که نقش پردازان حسابداری، در مبارزات نمادین، برای شناسایی و به مشروعیت شناختن، به صورت استراتژیک آن را توسعه می دهند (بورديو ۱۹۸۵؛ بورديو و واکوانت، ۱۹۹۲).

¹ KICPA, 2002.

² Ahn, Jacobs, Lim, & Moon, 2014.

در مقایسه با مراسم افتتاحیه، کنفرانس پاییز ۲۰۱۲ که برای جشن دهمین سالگرد KAGA برگزار شد، ۲۲ تاج گل ایستاده فرستاده شد. رئیس KAGA، در نامه ای با عنوان "سپاسگذارم" به تمامی فرستندگان تاج گل اشاره نمود. این سپاسگذاری از فرستندگان، نشان می دهد که ارسال، دریافت و آراستن گل ها، یک فعالیت بسیار نمادین در ساخت و نمایش سرمایه اجتماعی در فرهنگ و اجتماع کره ای بود. در میان فرستندگان، KICPA، شرکت های بزرگ حسابداری مانند PWC و KPMG^۱ و همچنین Sungto حضور داشتند. تضاد بین وجود و عدم وجود گل های ارسال شده توسط نقش پردازان قدرتمند حسابداری در این دو رویداد، نشان می دهد که KAGA، بیش از ۱۰ سال به عنوان یک نقش پرداز سازمانی مشروع، به اندازه ای رشد پیدا کرده است که توسط نقش پردازان کلیدی در زمینه اصلی حسابداری شناخته شود. ممکن است خشونت نمادین در این رویداد اتفاق افتد، زیرا مشروعیت و قدرت KAGA در این زمینه، برای اعطا به شرکت کنندگان در این کنفرانس اخذ خواهد شد؛ بنابراین، ما استدلال می کنیم که عمل ارسال، دریافت و آراستن گل ها و همچنین تشکر از فرستندگان، سرمایه اجتماعی متقابل میان نقش پردازان اصلی حسابداری را در زمینه فرهنگی کره ای نشان می دهد و آن را ایجاد می کند.

۵.۲ کنفرانس تابستانی.

دومین رویداد مهم، پس از کنفرانس افتتاحیه منعکس شده در آرشو-عکس KAGA، کنفرانس تابستان سال ۲۰۰۶ بود که در شکل ۴ نشان داده شده است. به جای بحث در مورد کل کنفرانس ها (۲۰۰۲-۲۰۰۶)، ما این عکس را انتخاب کردیم، زیرا نشان دهنده تحول و استراتژی خاص برای افزایش اهمیت رهبری KAGA، به منظور تسلط بر زمینه حسابداری بخش دولتی می باشد. این عکس همچنین از منظر مخاطبان طراحی شده است و اهمیت بزرگ و پرچم ملی کره و کسانی که روی صحنه نشسته اند را مشخص می نماید. بزرگ نشان می دهد که کنفرانس، در دانشگاه ملی Chonbuk واقع در Jeonju برگزار شده است، موضوع آن اعلام قانون استانداردهای حسابداری برای شوراهای محلی و استانی بود و وزارت امور خارجه و امنیت و شورای شهر Jeonju اسپانسر (حامی مالی) شدند. به همین ترتیب، اطلاعات ارائه شده توسط بزرگ نشان می دهد که KAGA، به منظور داشتن تأثیرات سازمانی و اعتبارات قابل توجه آن بر شوراهای محلی و استانی، رشد کرده است.

شکل ۴. کنفرانس تابستان ۲۰۰۶ (منبع: ©KAGA, <http://www.kaga21.or.kr/>) با استفاده از مجوز.

دسترسی در ۱ سپتامبر سال ۲۰۱۴

^۱ از اسپانسر KPMG، برای شام کنفرانس رسمی نیز در این نامه تشکر شده بود.

با این حال، در حالیکه مساله اسپانسر، اطلاعات قابل توجه و روشنی بر روی این بئر بود، از بئر کنفرانس افتتاحیه سال ۲۰۰۲ حذف شد؛ بنابراین، ما اطلاعات فاش شده اسپانسر را در دعوت نامه ها و بئر های عکاسی منتشر شده، کشف کردیم و دریافتیم که وزارت امور خارجه و امنیت، اسپانسر اصلی کنفرانس های برگزار شده KAGA، در طی پنج سال اول بوده است (۱۴ از ۱۷ کنفرانس). این حمایت مداوم از وزارت امور خارجه و امنیت، انجمن جدید را برای برگزاری کنفرانس های خود بدون هیچ مشکل مالی، توانا ساخت و به همین ترتیب به طور مداوم در حال رشد است. در حالیکه ۱۹ درخواست عضویت در افتتاحیه وجود داشت، بعد از آن، در کنفرانس ژانویه سال ۲۰۰۶، به ۲۲۱ عضو افزایش یافت. علاوه بر این، حمایت مداوم و اسپانسر بودن وزارت امور خارجه و امنیت، نوعی از سرمایه نمادین را نشان می دهد، زیرا KAGA قادر به افزایش اعتبار و اهمیت آن با تبلیغ تایید دولت از طریق بئر ها بود^۱. این بررسی از حمایت مالی، در ارتباط با عناصر نمادین نشان داده شده در شکل ۴، می تواند بیانگر بینش ناشی از ترکیب منابع مستند و عکاسی بوده باشد و اینکه چگونه چنین منبع داده ای ممکن است در تحقیقات حسابداری گسترش یابد.

دو عنصر دیگر به تصویر کشیده شده در عکس وجود دارد. یکی از آنها اینست که اعضای پنل در پلت فرم اواخر ماه ژانویه، در گرمترین و دارای دوره بیشترین میزان رطوبت در کره، کت شلوار و کراوات رسمی پوشیده بودند و دیگری این است که پرچم ملی، در مرکز کنفرانس عالی نمایش داده شد. هر دو عنصر بر اهمیت ملی کنفرانس تأکید دارند. در حقیقت، حسابداری تعهدی از سال ۲۰۰۷ تاکنون، به طور قانونی در تمام شوراهای محلی و استانی اعمال شده است. این حرکت از موجودی به حسابداری تعهدی، در یک تغییر بحرانی در نظر گرفته شد و بنابراین بسیاری از خدمتگزاران دولتی در این کنفرانس حضور داشتند، همانطور که عکس نشان داد؛ بنابراین، حضور پرچم که عموماً در تمامی کنفرانس های KAGA نمایش داده نشد، می تواند اینگونه تفسیر شود: به عنوان تلاشی از سوی KAGA برای تأکید بر اهمیت و به عنوان یک روش از آنچه بورديو (۱۹۹۱) به عنوان خشونت نمادین نامید، بطوریکه شرکت کنندگان کنفرانس، تسلط KAGA برای اعطا در حوزه حسابداری بخش دولتی را دریافت خواهند کرد.

۵.۳ کنفرانس بین المللی

رویداد سوم نمایش داده شده در عکس-آرشیو KAGA، تغییر قابل توجه و جالبی را نشان داد که کنفرانس بین المللی سال ۲۰۱۱ بود. بئر نشان داده شده در شکل ۵، حاکی از آنست که این کنفرانس، در تاریخ ۲۸-۳۰ سپتامبر، در دانشگاه ملی Chungbuk و هتل Ramada Plaza Cheongju در جشن ۶۰ سالگی دانشگاه برگزار شد. این عکس از دیدگاه حضار طراحی شده است، اما بر روی یک تریبون در جایگاه متمرکز شده است تا یک پنل. سخنگوی رئیس فعلی KAGA، از سال ۱۹۸۲، در دانشگاه میزبان، استاد حسابداری بوده است، دانشگاه در موقعیت Cheongju قرار داشت که پایتخت استان Chungbuk است.

^۱ بورديو (۱۹۹۱، ۱۹۹۴) استدلال کرد که دولت منبع نهایی سرمایه نمادین است.

شکل ۵. کنفرانس بین المللی سال ۲۰۱۱ (صحنه). (منبع: ©KAGA, <http://www.kaga21.or.kr/>, استفاده شده با مجوز، دسترسی در تاریخ ۱۷ ژوئن سال ۲۰۱۷)

نمایش و طرح این عکس، تلاشی را برای تأکید بر اهمیت رئیس و قدرت او در استان Chungbuk و شهر Cheongju را نشان می دهد. یک روش مطالعه این است که اطلاعات اسپانسر که در بنر منتشر شده است، بررسی شود. این کنفرانس توسط ده مؤسسه تأمین مالی گردید که برخی از آنها دائماً اسپانسر بودند، مانند وزارت امور خارجه و امنیت، اما بعضی دیگر، مانند شورای شهر Chungbuk و شورای شهر Cheongju، تنها یکبار اسپانسر بودند. بر اساس این واقعیت که شوراها، اسپانسر های حقیقی نبودند پیشنهاد می شود که رئیس، شبکه های اجتماعی خود را در این شوراها برای این رویداد بسیج کند (بورديو، ۱۹۸۶، بورديو و واكوانت، ۱۹۹۲). آنچه منحصراً از دیدگاه روش شناختی جالب توجه و دلیل اصلی تمرکز ما بر این کنفرانس است، این می باشد که بینایی بصری از صحنه به سوی مخاطب تبدیل شده است، همانطور که در شکل ۶ نشان داده شده است.

تغییر تمرکز از صحنه به مخاطبان بسیار جذاب است، اما هنوز هم به نقش پردازان قدرتمند و قابل توجه در کنفرانس توجه می شود. این عکس پنج مرد را در ردیف جلو نشان می دهد که همه آنها به صورت رسمی لباس پوشیده اند و هر کدام یک سنجاق سینه روی لباس خود قرار داده اند. این عکس نشان می دهد که گل ها به صحنه محدود نمی شود، اما می تواند به عنوان یک نوع سنجاق سینه به شرکت کنندگان در کنفرانس ارائه شود. مطالعه فرهنگی از نمادگرایی سنجاق سینه، این پنج شخص را به عنوان قوی ترین نقش پردازان اجتماعی در کنفرانس برجسته می نماید، چرا که افراد بسیار مهم (VIPs)، در فرهنگ کره ای، به طور معمول، با استفاده از سنجاق سینه ها برکت و شلوارهای خود، متمایز می شوند.

بنابراین، این واقعیت که این عکس گرفته شد و در آرشیو KAGA نگهداری شد، نشان می دهد که اعضای کلیدی KAGA، احساس کردند که این افراد شرکت کننده و حمایت شده در کنفرانس، به جهت شناسایی، برجسته و با اهمیت بودند. از سمت راست به سمت چپ عکس، رئیس فعلی KAGA، معاون-رئیس دانشگاه ملی Chungbuk، فرماندار استان Chungbuk، رئیس دفتر امور مالی محلی در وزارت امور خارجه و امنیت و رئیس مجلس استان Chungbuk، بودند. رئیس، کنفرانس را با سخنرانی افتتاحیه خود که همانطور که در شکل ۵ نشان داده شده است، آغاز کرد. سه نفر از (VIPs) های Chungbuk، سخنرانی خوش آمد گویی ارائه دادند و رئیس اداره امور مالی محلی در نشست جامع، سخنرانی در مورد استراتژی های بهبود

حسابداری در شوراهای محلی و استانی ارائه نمود. به همین ترتیب، این نقش‌های اجرا شده، توسط مردان با سنجاق سینه، می‌تواند به عنوان یک تغییر از تشخیص نمادین تفسیر شود. سخنرانی‌ها و ارائه‌های VIP‌ها اهمیت این کنفرانس را افزایش داد، در حالیکه KAGA، وضعیت اعتبار هر یک از افراد دارای سنجاق سینه را شناسایی نمود. این تبادل، اهمیت فرهنگی VIP‌ها و KAGA را تقویت کرد که بیشتر توسط شرکت‌کنندگان در این کنفرانس مورد توجه قرار گرفت (بوردیو، ۱۹۹۱).

شکل ۶. کنفرانس بین‌المللی سال ۲۰۱۱ (مخاطبان). (منبع: ©KAGA, <http://www.kaga21.or.kr/> استفاده شده با مجوز، دسترسی در تاریخ ۱۷ ژوئن سال ۲۰۱۷)

شکل ۷. کنفرانس پاییز سال ۲۰۱۱ (منبع: ©KAGA, <http://www.kaga21.or.kr/> استفاده شده با مجوز، دسترسی در تاریخ ۱۷ ژوئن سال ۲۰۱۷)

۵.۴ کنفرانس پاییز

رویداد چهارم را که ما مورد بررسی قرار دادیم، کنفرانس پاییز سال ۲۰۱۱ بود که در تاریخ ۲۷ اکتبر در سالن شهر Bucheon برگزار شد که در شکل ۷ نشان داده شده است. نکته قابل توجه ای در این عکس وجود داشت، زیرا تفاوت زیرکانه بین بنر و دعوتنامه، توسط شهردار Bucheon و رئیس جمهور KAGA وجود داشت. یک تماس معمولی برای اعضای KAGA برای شرکت در کنفرانس ایجاد شد و موضوع آن در دعوت نامه، دستاوردهای حسابداری مالی مبتنی بر تعهدی (حسابداری تعهدی) و استراتژی های توسعه بیشتر بود. با این حال، بنر در عکس، تمرکز فریم را از مخاطب به صحنه سوئیچ می کند، حروف سبز در بالای بنر نشان می دهد که این کنفرانس برای جشن دهمین سالگرد تصویب حسابداری تعهدی در Bucheon برگزار شد. رنگ سبز می تواند به عنوان انعکاسی از رنگ لوگوی Bucheon (مطابق با استدلال کورتیس (۲۰۰۴)) باشد، همچنین رنگ فونت ها، می تواند به عنوان شکلی از بیان بصری خوانده شود. با این حال، مطالعه اهمیت معانی بیان (منظور فصاحت و بلاغت می باشد) در طول فرهنگ، می تواند پیچیده و مشکل ساز باشد. در اصل، از منظر روش شناسی، اگر محققان تنها بر روی منبع داده متنی متمرکز می شدند، عکاسی تنها از عناصر آشکار شده و شواهد فراموش شده می بود.

جایگاه عالی و قابل مشاهده پرچم در شکل ۷، به طور نمادین بر اهمیت ملی دهمین سالگرد پذیرش حسابداری تعهدی Bucheon تأکید دارد. زمانی که اجرای قانونی وجود نداشت، Bucheon اولین شورای محلی پذیرش داوطلبانه حسابداری تعهدی در سال ۲۰۰۱ بود. اعضا کلیدی KAGA، در پروژه های آزمایشی در Bucheon قبل از تشکیل KAGA شرکت کردند و موفقیت آن در تصویب حسابداری تعهدی در سطح ملی، در شوراهای محلی و استانی تسهیل شد (آهن و همکاران، ۲۰۱۴)؛ بنابراین، یک شرکت کننده از ترتیب پرچم ملی و بنر، درک خواهد کرد که در این سالگرد از تصویب داوطلبانه موفق در زمینه حسابداری تعهدی در Bucheon، ارزش KAGA در چه میزان قرار می گیرد.

۵.۵ کنفرانس مشترک

در نهایت، این عدم تطابق بین اسناد نوشته شده و عکس ها بود که ما را برای بررسی کنفرانس مشترک سال ۲۰۱۲ تشویق کرد. عکسی که در شکل ۸ نشان داده شده است، از منظر مخاطبان، صحنه-برنامه، بنر و پرچم کره در سمت چپ عکس را نمایان می سازد. این بنر نشان می دهد که کنفرانس در تاریخ ۲۸ دسامبر برگزار شد و تمرکز آن بر یکپارچگی مالی بخش عمومی بود. با این حال، اگر چه تمامی دیگر اطلاعات اسناد کتبی با بنر مطابقت داشت، اسامی سخنران ها و بحث پردازان عکسبرداری شده، در برنامه مشابه یکدیگر نبود.

شکل ۸. کنفرانس مشترک سال ۲۰۱۲. (منبع: ©KAGA, <http://www.kaga21.or.kr/>, استفاده شده با مجوز، دسترسی در تاریخ ۱۷ ژوئن سال ۲۰۱۷)

در این مورد، یک مطالعه منطقی این بود که کسانی که در عکس به تصویر کشیده شده بودند، افرادی هستند که به عنوان سخنرانان و بحث پردازان جلسه را اداره کردند. این ناسازگاری نشان می دهد که یک اعتبار ساده به منبع داده مستند، به راحتی می تواند شکاف میان آنچه که پیشنهاد شده است و آنچه اتفاق افتاده است را از بین ببرد؛ بنابراین، ما استدلال می کنیم که یک عکس می تواند درجه ای از اعتباربخشی آنچه رخ داده است را ارائه دهد که شواهد مستند قادر به انجام این کار نیستند. به این ترتیب، در اصطلاح کلاسیک حقیقتی وجود دارد که به عنوان یک ابزار مثلی ما را قادر می سازد تا صحت اسناد کتبی را بررسی نماییم. یک تصویر برابر با هزاران کلمه ارزشمند است.

۶. بحث و نتیجه گیری

هدف این مقاله، ساخت سنت جامعه شناختی و تحقیق حسابداری ناپایدار، در استفاده از عکس ها، به عنوان روش شناسی برای درک بهتری از ساختن معنا در زندگی روزمره است (هاپود^۱، ۱۹۹۴؛ داوی^۲، ۲۰۰۰؛ جکلی^۳، ۲۰۰۹). ما رویکرد های تجربی را برای استفاده از عکس ها، به عنوان یک روش شناسی تحقیق با بررسی عکس های آرشیو شده از کنفرانس های KAGA نشان دادیم. اینکه چگونه عکس ها تنظیم شده اند و چگونه محصولات مصنوعی فیزیکی در آنها، برای ایجاد و حفظ سازمانی و گاه فردی، اعتبار و مشروعیت به تصویر کشیده شده اند، مورد متمرکز ما قرار گرفت. ما مفهوم بوردیو را از اشکال ارائه شده سرمایه، استخراج نمودیم. اینکه چگونه هم نقش پردازان فردی و هم سازمانی از این سرمایه به منظور متمایز ساختن خود و فعالیت هایشان از دیگران استفاده می کنند را مورد استدلال قرار دادیم. در نتیجه، مشروعیت، قدرت و موقعیت آنان در یک زمینه افزایش می یابد. (بوردیو، ۱۹۸۴، ۱۹۸۶، ۱۹۹۱، ۱۹۹۴). از این دیدگاه نظری، ما کشف کردیم که چگونه می توان محصولات مصنوعی فیزیکی مانند بنر ها، پرچم ملی و گل های عکاسی شده در کنفرانس های KAGA را تفسیر کنیم. با

¹ Hopwood, 1994.

² Davie, 2000.

³ Jeacle, 2009.

پیروی از پیشنهاد پارکر (۲۰۰۹)، برای نزدیک شدن و سازماندهی این عکس ها به صورت زمان بندی، ما توانستیم درجه ای از رشد مشروعیت و اعتبار KAGA را به عنوان یک ارتباط تشخیص دهیم.

با قبول مطالعه ارائه شده، توسط فرهنگ حساس کره ای، ما قادر به شناسایی عناصر نمادین درون عکس ها بودیم که می تواند برای مخاطبان شرکت کننده در کنفرانس ها، قابل توجه باشد. ما اهمیت فرهنگی پرچم ملی و گل ها را مورد توجه قرار دادیم، به ویژه اینکه چگونه از دیدگاه فرهنگی کره ای، استفاده و تفسیر می شود. ما دریافتیم که رهبری KAGA، از پرچم ملی استفاده کردند تا مشروعیت و اهمیت برخی از رویدادهای خود را مورد توجه قرار دهند. به همین ترتیب، پرچم ملی، یک شکل ارائه شده از سرمایه نمادین است که نشان دهنده اقتدار و قدرت دولت است.

ارسال و نمایش انواع تاج های گل، یک رفتار روزمره مخصوص اجتماعی کره ای است. در مراسم افتتاحیه، تنها دو تاج گل وجود داشت که هر دو توسط یک شرکت حسابداری نسبتاً کوچک و گمنام (که بعدها بعنوان یک متخصص حسابداری بخش دولتی اعتبار خود را به دست آوردند) ارسال شده بود. در دهمین سالگرد، ۲۲ تاج گل توسط نقش پردازان کلیدی سازمانی، از جمله KICPA، KPMG و PWC، ارسال شد که نشان می دهد KAGA در ایجاد شهرت و اعتبار و سرمایه اجتماعی/ نمادین مرتبط در زمینه حسابداری، بسیار موفق بوده است. دیگر اثرات ایجاد شده از گل، به جای سطح سازمانی کارکرد فردی داشت که سنجاق های سینه بود. سنجاق های سینه برای تشخیص شرکت کنندگان بسیار مهم خارجی، در مراسم KAGA مورد استفاده قرار گرفت؛ بنابراین، عناصر بصری پویا و قابل توجه در ارتباط با مبارزات نمادین و اجتماعی، به طور موثر، تنها با استفاده از تصاویر عکاسی، می تواند ارائه شود، اما با روش هایی که توسط منابع مستند یا داده های شفاهی در دسترس قرار می گیرند، به راحتی از بین می روند.

در این مقاله، ما امکان و ارزش استفاده از عکس ها را به عنوان یک روش تحقیق نشان دادیم، همان گونه که توسط بورديو و همکاران (۱۹۹۰) توصیه می شود. از این منظر، عملکرد محصولات مصنوعی فیزیکی و تنظیم آنها، به عنوان یک شیوه ارتباطات یا نوعی زبان درک شده از طریق لنزهای فرهنگ کره ای که کدهای اجتماعی و فرهنگی را نشان داد، درک شده است.

بنابراین حضور (یا عدم حضور) محصولات مصنوعی فیزیکی خاص، در یک عکس به عنوان بینش های جدید و جالب آشکار شده، نسبت به استراتژی های نقش پردازان حسابداری، در یک فضای اجتماعی معین، می تواند مطالعه شود که البته می توانست با استفاده از روش های دیگر از دست رفته باشد.

در این میان بینش های قابل توجهی در مورد مسائل تجربی مرتبط با استفاده از عکس ها و چالش هایی در مورد مسائل اخلاقی محرمانه و حق نسخه برداری آنان وجود داشت. یک مسئله کلیدی اخلاقی که ما با آن مواجه شدیم لزوم حفاظت از حریم شخصی افراد در عکس ها بود و ما اجازه مخصوص برای انتشار تصاویر این افراد نداشتیم. در حالیکه با تکیه بر مجوز، امکان دسترسی به آرشیو KAGA وجود داشت که در این مقاله تصمیم گرفتیم، به جهت ناشناس بودن افراد، تعهدی محکم را بپذیریم، هرچند این عکس ها در دسترس عموم قرار گرفته اند؛ بنابراین، ما نام نقش پردازان کلیدی را افشا نکردیم و در عکس هایی که در این مقاله استفاده می شد، چهره کسانی را که می توانستیم شناسایی کنیم، مبهم کردیم. این تصمیم منجر به اصلاح برخی از عکس ها شد.

یکی دیگر از چالش های مهم، موضوع حق نسخه برداری بود. در حالیکه KAGA، اجازه استفاده از عکس های وب سایت خود را، به ما داد، یک انجمن دیگر، انجمن کره ای برای امور مالی محلی، جایی که اعضای کلیدی KAGA نیز فعال بودند، به ما اجازه استفاده از عکس های مورد توجه ما را نداد. با این وجود، اگرچه حق نسخه برداری ممکن است برای محققان باقی بماند، مفهوم "استثنا استفاده منصفانه" اجازه می دهد محققان از عکس ها "برای رفتار عادلانه برای اهداف خاص مانند تحقیق

یا مطالعه^۱ استفاده کنند (شورای حق نسخه برداری استرالیا، ۲۰۱۲)، ممکن است استفاده از عکس های بطور عموم در دسترس را، برای اهداف تحقیق توجیه کند.

در سطحی وسیع، ما متوجه می شویم که بصری (وابسته به دیداری)، مانند هر زبانی، به یک تفسیر واحد، اما نه به مطالعات متعدد منجر نمی شود (سائور^۲، ۱۹۶۰، بارتز^۳ ۱۹۷۷) و رابطه بین نشانه (محصولات مصنوعی) و معنی دار (پیام تحویل داده شده)، نه خطی و نه ثابت (سائور، ۱۹۶۰) است.

در این مقاله، ما بوسیله دیدگاه فرهنگی کره ای، یک مطالعه قوی قابل درک را مطرح کردیم. به این ترتیب، ما به دنبال این امر بودیم که در موقعیت حضار کره ای و بینندگانی که تماشاچی کنفرانس در عکس های به تصویر کشیده شده بودند، خود را قرار دهیم. با این حال، یکی از ویژگی های بصری این است که خوانندگان را دعوت می کند تا تفسیر خود از تصویر را از دیدگاه فرهنگی یا ذهنی خودشان بیافرینند؛ بنابراین، درجه ای از پذیرش پذیری وجود دارد که در یک متن مشخص موجود است اما در یک عکس حتی شواهد بیشتری وجود دارد، در نتیجه، فرآیندهای ایجاد و تقویت معنایی را مورد توجه قرار می دهد (بارتز^۴، ۱۹۷۰). از این دیدگاه، استفاده به طور کلی بیشتر، از روش شناسی های بصری و به ویژه عکس ها، دارای پتانسیل پذیرش بحث و گفتگوی بیشتر ادبیات ما است.

منابع

1. Ahn, P., Jacobs, K., Lim, D., & Moon, K. (2014). Beyond self-evident: Recognising the problematic political context of accrual accounting adoption in South Korea. *Financial Accountability & Management*, 30(1), 25–48.
2. Australian Copyright Council (2012). Fair use: What you need to know. Information sheet G091v03. Australian Copyright Council.
3. Baldvinsdottir, G., Burns, J., Nørreklit, H., & Scapens, R. (2009). The image of accountants: From bean counters to extreme accountants. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 22(6), 858–882.
4. Barthes, R. (1970). *S/Z*. Paris: Seuil.
5. Barthes, R. (1977). *Rhetoric of the image*. Image, Music, Text. London: Fontana Press 32–51 [S. Heath, Trans.].
6. Bernard, C. (1984). *Introduction a l'étude de la médecine expérimentale*. Paris: Flammarion.
7. Bourdieu, P., & Wacquant, L. (1992). *An invitation to reflexive sociology*. Chicago: University of Chicago Press.
8. Bourdieu, P., Boltanski, L., Castel, C., Chamboredon, J., & Schnapper, D. (1990). *Photography: A middle-brow art*. Cambridge: Polity Press [S. Whiteside, Trans.].
9. Bourdieu, P. (1984). *Distinction: A social critique of the judgement of taste*. London: Routledge & Kegan Paul [R. Nice, Trans.].
10. Bourdieu, P. (1985). The social space and the genesis of groups. *Theory and Society*, 14(6), 723–744.
11. Bourdieu, P. (1986). The forms of capital. In J. Richardson (Ed.). *Handbook of theory and research for the sociology of education* (pp. 241–255). New York: Greenwood

¹ Australian Copyright Council, 2012.

² Saussure, 1960.

³ Barthes, 1977.

⁴ Barthes, 1970.

14. Press.
15. Bourdieu, P. (1991). *Language and symbolic power*. Cambridge, MA: Polity [G. Raymond, & M. Adamson, Trans.].
16. Bourdieu, P. (1994). Rethinking the state: Genesis and structure of the bureaucratic field. *Sociological Theory*, 12(1), 1–18.
17. Bourdieu, P. (1998). *Practical reason: On the theory of action*. Cambridge: Polity Press.
18. Cooper, C., & Johnston, J. (2012). Vulgate accountability: Insights from the field of football. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 25(4), 602–634.
19. Curtis, J. (2004). Colour as visual rhetoric in financial reporting. *Accounting Forum*, 28(3), 265–281.
20. Davie, S. (2000). The significance of ambiguity in accounting and everyday life: The self-perpetuation of accounting. *Critical Perspectives on Accounting*, 11(3), 311–334.
21. Davison, J. (2002). Communication and antithesis in corporate annual reports: A research note. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 15(4), 594–608.
22. Davison, J. (2004). Sacred vestiges in financial reporting: Mythical readings guided by Mircea Eliade. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 17(3), 476–497.
23. Davison, J. (2010). [In]visible [in]tangibles: Visual portraits of the business élite. *Accounting, Organizations and Society*, 35(2), 165–183.
24. Doisneau, R. (1997). *Three seconds of eternity*. Boston: New York Graphic Society.
25. Graves, O., Flesher, D., & Jordan, R. (1996). Pictures and the bottom line: The television epistemology of U.S. annual report. *Accounting, Organizations and Society*, 21(1), 57–88.
27. Hamilton, P. (1992). *Robert Doisneau: Retrospective*. London: Museum of Modern Art.
28. Hamilton, P. (1995). *Robert Doisneau: A photographer's life*. New York: Abbeville Press.
29. Hancock, P. (2005). Uncovering the semiotic in organizational aesthetics. *Organization*, 12(1), 29–50.
30. Haynes, K. (2013). Sexuality and sexual symbolism as processes of gendered identity formation: An autoethnography of an accounting firm. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 26(3), 374–398.
32. Hopwood, A. (1994). Accounting and everyday life: An introduction. *Accounting, Organizations and Society*, 19(3), 299–301.
33. Hrascky, S. (2012). Visual disclosure strategies adopted by more and less sustainability-driven companies. *Accounting Forum*, 36(3), 154–165.
34. Jacobs, K., & Evans, S. (2012). Constructing accounting in the mirror of popular music. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 25(4), 673–702.
35. Jacobs, K. (2011). Enlightenment and emancipation: Reflections for critical accounting research. *Critical Perspectives on Accounting*, 22(5), 510–515.
36. Jeacle, I. (2009). Accounting and everyday life: Towards a cultural context for accounting research. *Qualitative Research in Accounting & Management*, 6(3), 120–136.
37. KICPA (2002). *Current state of members and auditors (August 2002)*. Seoul: Korean Institute of Certified Public Accountants [in Korean].
38. Kuasirikun, N. (2011). The portrayal of gender in annual reports in Thailand. *Critical Perspectives on Accounting*, 22(1), 53–78.

39. Malsch, B., Gendron, Y., & Grazzini, F. (2011). Investigating interdisciplinary translations: The influence of Pierre Bourdieu on accounting literature. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 24(2), 194–228.
40. Parker, L. (2009). Photo-elicitation: An ethno-historical accounting and management research prospect. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 22(7), 1111–1129.
41. Picard, C., Durocher, S., & Gendron, Y. (2014). From meticulous professionals to superheroes of the business world: A historical portrait of a cultural change in the field of accountancy. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 27(1), 73–118.
42. Preston, A., & Young, J. (2000). Constructing the global corporation and corporate constructions of the global: A picture essay. *Accounting, Organizations and Society*, 25(4/5), 427–449.
43. Preston, A., Wright, C., & Young, J. (1996). Imag[in]ing annual reports. *Accounting, Organizations and Society*, 21(1), 113–137.
44. Saussure, F. (1960). *Course in general linguistics*. London: Peter Owen.
45. Walker, S. (2015). Accounting and preserving the American way of life. *Contemporary Accounting Research*, 32(4), 1676–1713.
46. Warren, S., & Parker, L. (2009). Bean counters or bright young things?: Towards the visual study of identity construction among professional accountants. *Qualitative Research in Accounting & Management*, 6(4), 205–223.
47. Warren, S. (2005). Photography and voice in critical qualitative management research. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 18(6), 861–882.
48. Weber, M. (1968). *Economy and society*. New York: Bedminster Press.

Using photographs in interpreting cultural and symbolic meaning: A reflection on photographs of the Korean Association for Government Accounting

Aziz Gord¹, Nasrin Karami²

1- Assistant Professor of Accountig, Payam Noor University, Tehran, Iran

2- Graduate Student, Accounting and Educational Center, Payam Noor University, West of Tehran, Iran

Abstract

Building on a sociological tradition of using photographs as a methodology, we suggest that accounting researchers more fully utilize photographs to understand accounting actors' everyday lives. While most accounting studies have focused on the photographic imagery in published documents, such as corporate annual reports, a few authors found photographs can highlight how physical artefacts can deliver symbolic messages. We explored photographs drawn from the Korean Association for Government Accounting (KAGA) to illustrate how social actors used physical artefacts. To guide our analysis, we relied on Bourdieu's theorization of how physical artefacts reflect forms of capital. We argue that the use of photographs as a methodology provides a deeper insight into the cultural and social meanings of physical artefacts as a form of language open to multiple interpretations by both the author and the reader.

Keywords: Photograph, Physical artefact, Bourdieu, Symbolic struggle, Korea
